

Arrest

nr. 239 698 van 17 augustus 2020
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat K. VAN DER STRAETEN
Justitieplein 5/1
9200 DENDERMONDE

tegen:

de Stad ANTWERPEN, vertegenwoordigd door de Burgemeester.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Slowaakse nationaliteit te zijn, op 18 maart 2020 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de burgemeester van de stad Antwerpen van 4 juni 2019 tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden zonder bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 20).

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 24 maart 2020 met referentnummer X

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 7 juli 2020, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 12 augustus 2020.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. DE SMET.

Gehoord de opmerkingen van advocaat E. VANHECKE, die *loco* advocaat K. VAN DER STRAETEN verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat A. DEVROE, die *loco* advocaat M. DAL verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Verzoeker die verklaart van Slowaakse nationaliteit te zijn, was in het bezit van een verblijfsvergunning, deze is verstreken sedert 23 april 2015.

Op 25 juli 2018 beslist de gemachtigde van de toenmalig bevoegde staatssecretaris om geen gunstig gevolg te geven aan het verzoek van verzoeker om terug in het bezit gesteld te worden van een geldige verblijfskaart.

Op 20 november 2018 dient verzoeker een aanvraag van een verklaring van inschrijving in de hoedanigheid van Europese onderdaan – werkzoekende in. In het kader van deze aanvraag geeft verzoeker volgend adres op: “T. (...) 69/5, (...)”.

In het kader van deze aanvraag doet de politie een onderzoek van de reële hoofdverblijfplaats. De agent noteert in dit verband het volgende: “*Woont bij ouders T. (...) 69 bus 9 te (...). Betreft niet bus 5 volgens eigenaar. Ouders gaan hun adres kortelings in orde maken*”.

Op 4 april 2019 beslist de gemachtigde van de burgemeester van de stad Antwerpen tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden zonder bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 20). In deze beslissing wordt erop gewezen dat verzoeker over een bijkomende maand beschikt om alsnog de vereiste documenten over te maken.

Op 4 juni 2019 beslist de gemachtigde van de burgemeester van de stad Antwerpen tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden zonder bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 20). Dit is de bestreden beslissing:

“(…)

In uitvoering van artikel 51 § 1, eerste lid van het Koninklijk Besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt de aanvraag voor een verklaring tot inschrijving, die op 20/11/2018 werd ingediend door:

Naam: T. (...)

Voornaam: D. (...)

Nationaliteit: Slowakije

Geboortedatum: (...)/1996

Geboorteplaats: P. (...), Slowakije

Identificatienummer in het Rijksregister: xxx

Verblijvende te / ~~verklaart te verblijven~~ te: (...)

om de volgende reden geweigerd:

Voldoet niet aan de voorwaarden om te genieten van het recht op verblijf van meer dan drie maanden als burger van de Unie: betrokkene legde geen inschrijving als werkzoekende bij de VDAB of sollicitatiebrieven en het bewijs dat betrokkene een reële kans maakt op tewerkstelling overeenkomstig zijn/haar aanvraag tot inschrijving als werkzoekende (art 50, §2, 3°). Betrokkene kan evenmin de inschrijving genieten als werknemer gezien hij/zij geen enkel bewijs ter staving van zijn/haar hoedanigheid als werknemer heeft overgemaakt.

(...)”

2. Over de ontvankelijkheid

2.1. In de nota met opmerkingen werpt de verwerende partij volgende exceptie op:

“Het beroep tot nietigverklaring en het verzoek tot schorsing – dat niet ondertekend werd noch voor eensluidend verklaard werd – is onontvankelijk.

Niet alleen werd het beroep laattijdig ingediend, bovendien vermeldt het beroepschrift niet duidelijk tegen welke beslissing verzoeker het beroep tot nietigverklaring en het verzoek tot schorsing indient (noch datum noch precisering van de aard van de beslissing).

Indien verzoek beroep aantekent tegen de weigering van zijn herinschrijving dd. 25 juli 2018 (stuk 3): verzoeker werd van deze beslissing – getroffen door de aangestelde van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie – in kennis gesteld op 11 oktober 2018 (stuk 3). Zijn beroep dd. 18 maart 2020 hiertegen is manifest laattijdig.

Indien verzoeker beroep aantekent tegen de voorlopige beslissing tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden dd. 4 april 2019 (stuk 9): deze beslissing werd aan verzoeker betekend bij aangetekend schrijven verzonden op 5 april 2019 (stuk 10) en uitgereikt (stuk 14). Zijn beroep dd. 18 maart 2020 hiertegen is manifest laattijdig.

Indien verzoeker beroep aantekent tegen de beslissing tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden dd. 4 juni 2019 (stuk 11): deze beslissing werd aan verzoeker betekend bij aangetekend schrijven verzonden op 5 juni 2019, en onbesteld terug overgemaakt aan verwerende partij met de melding ‘niet afgehaald’ op 28 juni 2019 (stukken 12, 13 en 14). Het beroep van verzoeker dd. 18 maart 2020 hiertegen is manifest laattijdig wegens buiten de vervaltermijn van dertig dagen na de

kennisgeving van deze beslissing. De kennisgeving van deze beslissing moet gesitueerd worden op de derde werkdag na de verzending (die dateert van woensdag 5 juni 2019), hetzij in casu op maandag 10 juni 2019, zulks conform artikel 53, 2° Ger.W. De termijn van dertig dagen was bijgevolg al vele maanden verstreken op het tijdstip van het beroep van verzoeker dd. 18 maart 2020. Verzoeker bewijst het tegendeel niet. Verwerende partij bewijst naar genoegen van recht aan de hand van het bewijs van aangetekende verzending (stuk 12) en aan de hand van de tracking gegevens van B-Post (stuk 14) dat haar schrijven effectief verzonden werd op 5 juni 2019. Wanneer verzoeker ervoor opteert om een aan hem gericht aangetekend schrijven niet af te halen (stuk 13) kan hij dit bezwaarlijk aan verwerende partij verwijten: dit betreft een eigen nalatigheid van verzoeker die niet af te wentelen valt op verwerende partij. Van een stempel die 17 februari 2020 zou vermelden op de beslissing heeft verwerende partij geen kennis. Op de beslissing die verwerende partij in haar administratief dossier voegt onder haar stuk 11 is alleszins van een stempel met de datum 17 februari 2020 geen sprake; mogelijks heeft verzoeker dus een kopie opgevraagd, die hem werd bezorgd op 17 februari 2020. Hoe dan ook levert verzoeker geen bewijs van een andere datum van verzending van de beslissing van 4 juni 2019 dan 5 juni 2019, dit in tegenstelling tot verwerende partij die dit naar genoegen van recht bewijst aan de hand van haar stukken 12 en 14.

Het beroep tot nietigverklaring en het verzoek tot schorsing van verzoeker dd. 18 maart 2020 dienen bijgevolg te worden afgewezen als zijn onontvankelijk wegens laattijdigheid."

2.2. In zijn verzoekschrift zet verzoeker uiteen dat hij een vordering tot schorsing en een beroep tot nietigverklaring indient "tegen de weigering tot verblijf van meer dan drie maanden zonder bevel om het grondgebied te verlaten – stuk 1". De inventaris van de stukken gevoegd bij zijn verzoekschrift luidt als volgt: "1. De bestreden beslissing". Vervolgens voegt verzoeker bij zijn verzoekschrift de beslissing van de gemachtigde van de burgemeester van de stad Antwerpen van 4 juni 2019 tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden zonder bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 20). In tegenstelling tot wat de verwerende partij voorhoudt is het voorwerp van het huidig voorliggend geschil duidelijk de beslissing van de gemachtigde van de burgemeester van de stad Antwerpen van 4 juni 2019 tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden zonder bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 20).

2.3. Artikel 39/57, eerste lid, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet) bepaalt dat het beroep bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen moet worden ingediend binnen een termijn van dertig dagen na de kennisgeving van de beslissing waartegen het is gericht. De termijn van dertig dagen, bepaald in artikel 39/57 van de Vreemdelingenwet, is van openbare orde en moet strikt worden toegepast.

Verwerende partij meent dat het beroep laattijdig werd ingediend. De verwerende partij voert aan dat de bestreden beslissing van 4 juni 2019 per aangetekend schrijven op 5 juni 2019 werd verzonden naar verzoeker en dit schrijven terug werd overgemaakt aan de verwerende partij op 28 juni 2019 met de melding 'niet afgehaald' (zie stukken 12, 13 en 14). Hieruit volgt dat het beroep van verzoeker ingediend op 18 maart 2020 manifest laattijdig is.

Verzoeker zet in zijn verzoekschrift uiteen dat de bestreden beslissing volgens een akte van kennisgeving werd verzonden op 4 juni 2019. Verzoeker geeft mee dat hij echter pas kennis heeft gekregen van de beslissing op 17 februari 2020, wat wordt bevestigd door de stempel op de bestreden beslissing. Verzoeker meent dat nu de bestreden beslissing ten vroegste werd verzonden op 31 januari 2020 zijn verzoekschrift op woensdag 18 maart 2020 tijdig werd verstuurd.

Uit de stukken van het administratief dossier blijkt inderdaad dat de verwerende partij de bestreden beslissing per aangetekend schrijven op 5 juni 2019 verstuurd naar het door verzoeker bij zijn aanvraag van 20 november 2018 opgegeven adres (zie stuk 12). Vervolgens blijkt dat het aangetekend schrijven niet werd afgehaald en naar de verwerende partij werd teruggezonden (zie stukken 13 en 14).

Verzoeker kan dan ook niet worden gevolgd waar hij opwerpt dat de bestreden beslissing ten vroegste werd verzonden op 31 januari 2020. Verzoeker toont dit verder ook niet aan. Dit kan ook niet worden afgeleid uit de stempel op de bestreden beslissing die hij bij zijn verzoekschrift voegt.

Ter terechtzitting hierop gewezen, stelt de raadsvrouw van verzoeker dat verzoeker zich op dat ogenblik in de gevangenis bevond en zij legt een attest van gevangenschap neer. Uit dit attest van 18 maart 2020 blijkt dat verzoeker zich in de gevangenis bevindt sinds 12 oktober 2018. Deze omstandigheid kan

in casu echter geen overmacht uitmaken ter verschoning van de laattijdigheid, gezien verzoeker zich volgens dit attest ook op het ogenblik van het indienen van de aanvraag, namelijk op 20 november 2018, in de gevangenis bevond. Bijgevolg wist verzoeker reeds op het ogenblik van het indienen van zijn aanvraag waar hij zich bevond en kon hij maatregelen treffen om het antwoord op zijn aanvraag te ontvangen. Overmacht kan enkel voortvloeien uit een gebeurtenis buiten de menselijke wil die door deze wil niet kon worden voorzien noch vermeden (Cass. 9 oktober 1986, RW 1987-88, 778; zie ook met de aldaar aangehaalde rechtspraak: J. BAERT en G. DEBERSAQUES, Raad van State, Afdeling Administratie (2. Ontvankelijkheid) in Administratieve Rechtsbibliotheek, Brugge, die Keure, 1996, nrs. 502-506).

Het beroep tot nietigverklaring tegen de bestreden beslissing is bijgevolg laattijdig ingesteld.

3. Korte debatten

Het beroep tot nietigverklaring is onontvankelijk. Er is derhalve grond om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De vordering tot schorsing, als *accessorium* van de nietigverklaring, wordt derhalve samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen.

4. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Artikel 2

De kosten van het beroep, begroot op 186 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zeventien augustus tweeduizend twintig door:

mevr. A. DE SMET,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. C. DE GEYTER,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

C. DE GEYTER

A. DE SMET